

Töprengés

Nem tudok rájönni, mi volt itt előbb, a víz vagy a ház. Gondolom, a víz: de hogy lehet az, hogy a víz éppen ott kezdődik, ahol a ház véget ér? A látszat az, hogy előbb megépítették az utcát, azután beleeresztették a vizet.

Este a Piazzán

Vacsora után egy kávéház teraszán ülök, egy olyan téren, ami nem nagyobb, mint egy polgári ebédlő, mégis öt forgalmas utca torkoll beléje. Teljesen színpadszerű, operákban ábrázolják így Olaszországot. És a statisztéria jön-megy, tódul, óriási tömegekben. Hihetetlen, mennyi olasz van, különösen így estefelé. És mind jönnek-mennek, vajon hová? Mindig csak ugyanazokon az utcákon járnak, míg az utcák kétharmad része üres.

A kávéház rádióján az olasz Pluhár közvetít egy olimpiai küzdelmet. Nyugodtan és színtelenül beszél, nyoma sincs benne Pluhár magával ragadó lendületének. Pedig az ember azt gondolná, hogy az olaszok... Az utcán rengeteg matróznadrágos és matrózblúzos idősebb úr járkal: ezek matrózok. A tömegben feltűnik egy-egy fehér vászonruhás, trópusi sisakos jelenség. Ezek a rendőrök. Úgy járnak-kelnek fehér egyenruhájukban, mint az angolok a benszülöttek közt.

Rimuginio

Non riesco a capire qui cosa sia nata prima, se la casa o l'acqua. Credo, l'acqua: ma com'è possibile che l'acqua inizi proprio lì dove finisce la casa? Pare come se avessero costruito prima la strada e solo dopo ci avessero fatto arrivare l'acqua.

Trad. di Gabriele Italiano

In Piazza di sera

Dopo cena mi metto a sedere in un caffè, in terrazza, in un punto che non è più grande di un salottino borghese, eppure vi ci confluiscono cinque vie frequentate. Proprio come raffigurano l'Italia su un palcoscenico, all'opera. E le comparse vanno e vengono, affluiscono in enormi folle. Incredibile quanti italiani ci siano, soprattutto verso sera a quest'ora. Continuano ad andare su e giù, ma dove vanno?, girano sempre per le stesse vie, fintanto che le strade sono vuote per due terzi.

Alla radio del caffè l'Istvan Pluhár italiano commenta una gara olimpica. Parla con tranquillità e distacco, non c'è nemmeno l'ombra del coinvolgente impeto che ci mette Pulhár. E uno invece penserebbe che gli italiani... Per strada gironzola un uomo avanti con gli anni, con camisaccio e pantaloni da marinaio: questi sono i marinai. Nella folla compare qualche individuo con casco coloniale e vestiti di tela bianca. Questi sono i poliziotti. Girano con le proprie uniformi bianche come fanno gli inglesi tra gli indigeni.

Trad. di Gabriele Italiano